

עפ"ת 17433/12/18 - קרן מרקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 17433-12-18 מרקו נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אברהם בולוס
מעוררת	קרן מרקו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בעכו מיום 14.11.18, שניתנה בהמ"ש 6833-10-18 (להלן: **ההחלטה**).
2. בהחלטה התקבלה בקשת המערערת להארכת מועד להישפט בגין 2 הודעות תשלום קנס בגין עבירות מהירות שמספרם 90511213648 ומס' 90511128564, ונדחתה באשר לדו"ח מספר 90509219979 (להלן: **דו"ח**).
3. המערערת הגישה בפני ביהמ"ש קמא בקשה להארכת מועד להישפט בצירוף תצהיר (להלן: **הבקשה**). בבקשה נטען כי המערערת לא הגישה בקשה להישפט במועד מהטעם שהדוחות לא נמסרו לידיה ואודות קיומם היא ידעה במקרה מפיו של שוטר תנועה שדיווח לה כי לחובתה נרשמו מספר הודעות קנס. כן טענה, כי נאלצה לשלם את הקנסות בשל החשש שמא ינקטו נגדה הליכי גביה.
- המערערת טענה לחילופין, כי דחית הבקשה תגרום לעיוות דין, שכן היא לא ביצעה את העבירות המיוחסות לה.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי היא הוגשה בשיהוי בלתי סביר מעל שנה וחצי ממועד ביצוע העבירות וזאת ללא הנמקה מוצדקת; המערערת הייתה מודעת לדוחות, שכן אלה נמסרו כדין.
5. בהחלטה נשוא הערעור קיבל בימ"ש קמא את בקשת המערערת ביחס לשני דוחות, זאת מאחר ואישורי המסירה נעדרו פרטים מהותיים כגון שם הדוור ותאריכי מסירת ההודעות, ומכאן, כך נקבע, יש לקבל את טענת המערערת לפיה לא ידעה באשר לשני דו"חות מסיבות שאינן תלויות בה.

באשר לדו"ח בו עסקינן בימ"ש קמא דחה את בקשת המערערת משום שהשתכנע כי נמסר ליעדו ביום 8.8.19, זאת בהתאם למסמך "מעקב משלוחים של דואר רשום" (להלן: **האישור**) שהציגה והמערערת לא סתרה את חזקת המסירה.

6. בערעור המערערת טענה, כי ההסתמכות על אתר האינטרנט ממנו הופק אישור המעקב היא מוטעית, שכן אישור זה נעדר פרטים מהותיים כגון שם המוסר והצהרתו. עוד טענה המערערת כי דחיית בקשתה תנציח עיוות דין, שכן היא לא ביצעה את העבירה, זאת ביחוד לאור הספקות האופפים את אמינות המצלמה (א3) שתיעדה את ביצוע העבירה הנטענת (יצוין כי טענה זו לא נטענה במסגרת הבקשה שהוגשה בפני ביהמ"ש קמא).

בדין שהתקיים לפניי, המערערת חזרה על טענותיה אשר פורטו לעיל וכן טענה שהמשיבה מעלימה את אישור המסירה ומציגה פלט מעקב שהוזן בפועל ע"י עובד הדואר, ועל כן אישור זה לא מקים את חזקת המסירה.

7. מנגד, המשיבה טענה בפניי, כי לצד הפסיקה שהציגה המערערת בערעורה לפיה אין להסתמך על פלט המעקב, ישנה פסיקה הקובעת כי מדובר במסירה כדין; תקנה 44א' לתקנות החסד"פ לא דורשת אישור מסירה חתום, בניגוד לעבירות פליליות אחרות, והנטל לסתור את חזקת המסירה עובר אל הנמען, כאשר המערערת לא הפריכה חזקה זו ועל כן יש לדחות את הערעור.

8. לאחר עיון בהחלטת ביהמ"ש קמא ושקלתי את טיעוני הצדדים, אני סבור כי דין ערעור זה דחיה. לא משום שהמערערת לא הפריכה את חזקת המסירה כקביעת ביהמ"ש קמא, אלא מהטעם שהבקשה להארכת מועד הוגשה אחרי שהקנס שולם.

9. חשיבות רבה יש ליחס לשלב בו מוגשת הבקשה. כפי שנקבע רבות עם תשלום הקנס ההרשעה משתכללת והנאשם מוחזק כמי שנשא בעונשו. במצב דברים זה, ומפאת חשיבותו של עיקרון סופיות הדיון, יעילות ההליך וגם לשונו של סע' 229 (ח) לחסד"פ הרי הארכת מועד להישפט אחרי שהקנס שולם הינה אפשרית במקרים חריגים ואף יוצאי דופן.

הצדדים מופנים לפס"ד שניתן בעפ"ת 51857-11-18 (ח"י) **אחמד חמדאן נ' מדינת ישראל** (3.12.18) (להלן: עניין **חמדאן**), אשר בגדרו סקרתי את הפסיקה והתייחסתי בהרחבה לסוגיה זו, כן עמדתי על הנימוקים לדחיית הבקשה - נימוקים שהינם נכונים במקרה זה.

10. יש להדגיש, כי גם במצב בו קיימים ספקות אף ממשיים לעניין המסירה, וגם אם נניח כי המערערת הרימה את הנטל בסתירת חזקת המסירה, אלא שאחרי תשלום הקנס אין בכך די. יש להוכיח נוסף לאי המסירה נסיבות חריגות נוספות, כגון שהמערערת לא ידעה ולא הייתה יכולה לדעת אודות ההליך (רע"פ 2096/07 **כוכבי נ' מדינת ישראל** (10.11.08)). המועד הקובע, לאי הידיעה וחוסר היכולת לדעת, הינו מועד תשלום הקנס, שכן במועד זה רואים בנאשם כמודה וכמי שנשא בעונשו. דוגמא לכך, היא קבלת הדוח ע"י אחר ותשלומו ללא ידיעת הנאשם וללא יכולת

לדעת. כן בתנאי נוסף שהבקשה הוגשה מיד עם הסרת המניעה (עניין **חמדאן**, פס' 7-9, והאסמכתאות שם)

לא כך בענייננו - המערערת היא הטוענת כי לפני תשלום הקנס ידעה אודות הדוח ולמקור הידיעה, עקב מסירה או מכל גורם אחר, אין לייחס משקל; כן היא הטוענת כי הקנס שולם על-ידה ומיוזמתה. נוסף לכך, המערערת לא התייחסה לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה, לא הציגה את המניעה באם הייתה כזו ולא המועד בו הוסרה - ובנטל זה לא עמדה.

11. גם טענתה החלופית של המערערת לעיוות דין נטענה באופן גורף ולא גובתה כראוי, הגם שנראה כי הבקשה הוגשה אחרי קבלת הודעה מאת משרד הרישוי לעניין נקיטה באמצעי תיקון (הודעה מיום 6.9.18 צורפה לבקשה להארכת מועד שהוגשה בביהמ"ש קמא) - דבר הנוטל רבות מעוצמת הנטען (עניין **חמדאן**, פס' 9-12).

12. מכל האמור, אני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תמציא פס"ד זה לצדדים

ניתן היום, כ' טבת תשע"ט, 28 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.